

**UCHWAŁA NR XII/.../2025
RADY MIEJSKIEJ OSTRZESZÓW**

z dnia 27 marca 2025 r.

**w sprawie wyrażenia woli ustanowienia św. Maksymiliana Marii Kolbego patronem Miasta
Ostrzeszowa**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. 2024 poz. 1465 ze zm.), Rada Miejska Ostrzeszów uchwała, co następuje:

§ 1. Wyraża się wolę ustanowienia św. Maksymiliana Marii Kolbego patronem Miasta Ostrzeszów.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Miasta i Gminy Ostrzeszów oraz Przewodniczącego Rady Miejskiej Ostrzeszów do wystąpienia do Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Kaliskiego Damiana Bryła o wszczęcie procedury kościelnej w sprawie ustanowienia św. Maksymiliana Marii Kolbego patronem Miasta Ostrzeszów.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Ostrzeszów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

1. Ks. Leszek Szkopek
2. Ks. Paweł Maliński
3. Ks. Piotr Kowalek
4. Ks. Patryk Ławrynowicz
5. Andrzej Pacyna
6. Agnieszka Rogala
7. Grzegorz Kosmala
8. Dariusz Duda

Uzasadnienie

Projekt uchwały jest wynikiem inicjatywy uchwałodawczej grupy mieszkańców Miasta i Gminy Ostrzeszów, która przedstawiła wniosek o podjęcie uchwały w sprawie ustanowienia Św. Maksymiliana Marii Kolbego patronem Miasta Ostrzeszowa.

Na początku lutego br. Ks. Prałat Leszek Szkopek - proboszcz Parafii pw. NMP Wniebowziętej przedstawił ww. wniosek, który został poparty podpisami prawie 1600 mieszkańców MiG Ostrzeszów i jest zgodny z Uchwałą nr XXXIV/315/2021 Rady Miejskiej Ostrzeszów z dnia 24 czerwca 2021 roku w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej.

Procedura ustanawiania tzw. niebieskich patronów państw czy miast jest popularna na całym świecie oraz nawiązuje do postaci świętych i błogosławionych związanych z danym miejscem. Warto przypomnieć, że patronami Polski są Najświętsza Maryja Panna Królowa Polski oraz święci biskupi męczennicy Wojciech i Stanisław, a także: św. Andrzej Bobola i św. Stanisław Kostka. Swoich patronów mają duże polskie miasta: Warszawa - bł. Władysława z Gielniowa, Poznań - św. Marcina, Łódź - św. Faustynę Kowalską, Wrocław - bł. Czesława, ale także mniejsze miejscowości wokół Ostrzeszowa: Mikstat – św. Rocha, Mikorzyn - św. Idziego, Kępno i Odolanów - św. Marcina, Ostrów Wielkopolski - św. Stanisława, a Krotoszyn - bł. Michała Kozala. Posiadanie patrona przez wspólnotę lokalną jest formą nobilitacji i wyróżnienia, stąd mieszkańcy zwrócili się o rozpoczęcie stosownej procedury w tym zakresie również dla Ostrzeszowa.

Rajmund Kolbe, bo takie imię otrzymał na Chrzcie świętym, urodził się 8 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli, w wielodzietnej, głęboko wierzącej i ciężko pracującej rodzinie. Zmarł zamęczony w obozie w Auschwitz 14 sierpnia 1941 roku. Ponad 85 lat temu wraz z 35 innymi zakonnikami z klasztoru franciszkańskiego w Niepokalanowie, przebywał od 9 listopada do 8 grudnia 1939 roku w tutejszym obozie zorganizowanym przez hitlerowskie Niemcy i jak dotąd jest jedynym świętym, który swoją obecnością naznaczył nasze miasto, stając się częścią jego historii. Jest bliski sercom wielu ostrzeszowian, a w Ostrzeszowie znajdziemy sporo elementów odnoszących się do Niego, które na stałe wpisały się w nasze życie codzienne: ulica i Parafialny Dom Katechetyczny Jego imienia, relikwie (I stopnia) w parafii pw. NMP Wniebowziętej i parafii pw. Chrystusa Króla, tablice upamiętniające Jego pobyt: w kościele farnym, na kościele pw. Chrystusa Króla, na budynku I Liceum Ogólnokształcącego i w jego podziemiach, gdzie był więziony oraz gdzie w 2021 roku utworzono celę Jego imienia jako wyjątkowe miejsce pamięci. Postać św. Maksymiliana znajduje się na muralu będącym upamiętnieniem wszystkich więźniów tutejszego obozu, a namalowanym na budynku Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy Ostrzeszów zbudowanym w miejscu dawnego placu obozowego. Jednak przede wszystkim związanie Ostrzeszowian z osobą Ojca Kolbego ma charakter duchowy. Najlepiej o tym świadczy wspólnota Rycerstwa Niepokalanej działająca w Ostrzeszowie oraz podejmowane dzieła modlitewne, m.in. w kolejne rocznice pobytu zakonników w naszym mieście.

Święty Maksymilian Maria Kolbe to postać niezwykła pod wieloma względami, człowiek renesansu, o wszechstronnych zainteresowaniach, wyprzedzający swoją epokę, i stąd sprawowany nad naszym miastem patronat ma wiele wymiarów. Przede wszystkim Ojciec Kolbe to charyzmatyczny duchowny Kościoła Katolickiego, członek zakonu św. Franciszka z Asyżu, wierzący głęboko w opiekę Matki Bożej Niepokalanej - wielokrotnie wskazywał na Jej cudowne orędownictwo, także w sprawie uwolnienia z obozu w Ostrzeszowie. To na Jej część założył klasztor pod Warszawą, w miejscu, które nazwał Niepokalanowem i pozyskał nie mając potrzebnych środków finansowych. Był to najliczniejszy (i świetnie zorganizowany) klasztor na świecie, w 1939 roku liczył aż 762 osoby. Do dzisiaj działa propagując idee zapoczątkowane przez swojego założyciela.

Dbając o życie duchowe nie tylko zakonników utworzył związek duszpasterski "Rycerstwo Niepokalanej", którego liczba członków sięga dzisiaj 4 milionów, w 46 krajach na pięciu kontynentach. W 1922 roku założył czasopismo katolickie „Rycerz Niepokalanej” (rekordowy nakład przed wojną osiągnął prawie milion egzemplarzy), które jest do dzisiaj wydawane, także w Japonii, do której, nie mając środków finansowych i organizacyjnych, udał się na misje w 1931 roku. Cztery lata pracy w dalekiej Azji zaowocowały założeniem klasztoru w Nagasaki, który cudownie ocalał z wybuchu bomby atomowej w 1945 roku, a także rozpoczęciem wydawania japońskiej wersji „Rycerza Niepokalanej”, jako pierwszego japońskiego pisma katolickiego. Oczywiście oba dzieła są do dzisiaj kontynuowane.

Dostrzegał potrzebę rozwoju i wykorzystywania środków masowego przekazu.

Po powrocie z Azji w 1937 roku uruchomił w Niepokalanowie elektrownię, następnie wprowadził dalekopis, a od 1938 zaczął realizować pomysł budowy telewizji, studia filmowego i lotniska. Postanowił również uruchomić radiostację, ale zgodnie z obowiązującym w przedwojennej Polsce prawem nie miał takiej możliwości. Nie poddając się, zapisał się do Polskiego Związku Krótkofalowców i w ten sposób uruchomił stację nadawczą, która zaczęła nadawać na przełomie lat 1937/1938, pokrywając swoim zasięgiem praktycznie obszar całego kraju. Radio „Niepokalanów” do dzisiaj prowadzi transmisje radiowe.

Ojciec Maksymilian był niezwykle inteligentny i wykształcony. Doktor filozofii oraz doktor teologii, studiował we Lwowie, Krakowie i Rzymie, gdzie odprawił swoją prymicyjną Mszę świętą. Interesował się także matematyką i fizyką. Dał się poznać także jako prekursor myśli technicznej i wynalazca. W 1915 roku w urzędzie patentowym złożył szkic „Eteroplanu”, aparatu umożliwiającego podróż w kosmos.

Wszystkie pola aktywności św. Maksymilian, zapoczątkowane przez Niego i nadal kontynuowane, pokazują, że był człowiekiem niezwykle pracowitym, niezłomnym, konsekwentnie dążącym do wyznaczonego celu, a jednocześnie empatycznym na potrzeby drugiego człowieka; każdy, kto się z Nim zetknął, czuł, że doświadcza czegoś wyjątkowego. Obok niezwykle intensywnej aktywności zmierzającej do rozwoju organizacyjno-technicznego klasztoru i wspólnoty zakonnej, dbał o dzieła miłosierdzia. Oprócz posługi duchowej, udzielał wsparcia materialnego ubogim i potrzebującym. W pierwszym okresie II wojny w Niepokalanowie otrzymało pomoc i schronienie 3500 osób.

Żył intensywnie, do końca wierny wyznawanym wartościom, nie zwracając uwagi na własne choroby i niedogodności. Aresztowany w 1941 roku, przesłuchiwany i torturowany przez Niemców, trafił do niemieckiego obozu zgłady w Oświęcimiu, do końca trwając przy tych, do których jak wierzył został posłany. Uwieńczeniem Jego pięknego życia była decyzja o pójściu na pewną śmierć w zamian za męża i ojca rodziny – Franciszka Gajowniczkę. Swoją odwagą wywołał zdumienie nawet obozowych oprawców. Dobity zastrzykiem fenolu w celi śmierci odszedł z tego świata spełniony. Śmierć Ojca Kolbego oprócz uratowania życia drugiego człowieka, który szczęśliwie powrócił do rodziny, miała jeszcze inny wymiar: Niemcy już nigdy więcej nie skazali nikogo w obozie w Oświęcimiu na śmierć głodową.

Za swoje życie i heroiczną śmierć został beatyfikowany 17 października 1971 roku, a niezwykle jest fakt, że komendant obozu w Ostrzeszowie – pastor ewangelicki Hans Mulzer, będąc pod wielkim wrażeniem Jego osobowości, był świadkiem w procesie beatyfikacyjnym. Ostatecznie Ojciec Święty Jan Paweł II 10 października 1982 roku ogłosił Ojca Kolbego świętym. Na Mszy świętej kanonizacyjnej był obecny Franciszek Gajowniczek, którego życie zostało ocalone ofiarą życia św. Maksymiliana. Do celi w której zmarł, w piwnicy bloku śmierci (nr 11) na terenie niemieckiego obozu koncentracyjnego KL Auschwitz, w ramach swoich pielgrzymek do Polski, przybyło trzech papieży: św. Jan Paweł II, Benedykt XVI oraz Franciszek. Dnia 10 października 1998 roku Stolica Apostolska uznała Świętego za patrona miasta Zduńska Wola, a 10 października 2004 roku także za patrona miasta Pabianice (gdzie mieszkał z rodziną w latach młodości). Od 1991 roku jest on patronem energetyków, a 14 sierpnia (dzień jego śmierci) ustanowiono Dniem Energetyka. W Polsce jest także patronem honorowych dawców krwi, a od kilku lat trwa inicjatywa ogłoszenia Go patronem przedsiębiorców i startupów. Nie sposób wymienić miejsca, instytucje i projekty, którym św. Maksymilian patronuje. Niezliczone są także motywy kolbiańskie w sztuce, literaturze, filmie.

Postawa św. Maksymiliana ukazuje człowieka całkowicie i do końca oddanego wyznawanym wartościom: Panu Bogu, wierze katolickiej, Polsce i drugiemu człowiekowi. Oddał życie ratując inne życie - męża i ojca rodziny. Do ostatniej chwili życia, naznaczonego cierpieniem fizycznym i chorobą, posługiwał jako kapłan i był z wiernymi w najtrudniejszych chwilach. Jest wzorem do naśladowania, zwłaszcza dzisiaj – w czasach kryzysu i zaniedbania najwyższych wartości.

Niech więc zostając patronem Miasta Ostrzeszowa, będzie przykładem także dla społeczeństwa ostrzeszowskiego, zwłaszcza ludzi młodych, dokonujących wyborów i wchodzących na drogę dorosłego życia.

Wobec powyższego, rozpatrując wniosek mieszkańców, wywołanie niniejszej uchwały uważa się za zasadne.

1. Ks. Leszek Szkopek

2. Ks. Paweł Maliński

3. Ks. Piotr Kowalek
4. Ks. Patryk Ławrynowicz
5. Andrzej Pacyna
6. Agnieszka Rogala
7. Grzegorz Kosmala
8. Dariusz Duda